

197

1614-1630. «Ινστρουμέντα της αγάπης» (συμβιβασμοί). Χάνδακας.

Γ ω γ ώ Β α ρ ζ ε λ ι ώ τ η, «Τὰ ἰνστρουμέντα τῆς ἀγάπης τοῦ νοταρίου Ἰωάννη Κρούσου», *Θησαυρίσματα* 30 (2000), σ. 330-335, αρ. 1-3.

«ΙΝΣΤΡΟΥΜΕΝΤΟ ΑΓΑΠΗΣ»

1630, 18 Μαΐου

«... Ἐστοντας καὶ ἀπὸ διαβολικῆς συνεργίας νὰ ἐμπῆκε ὀχθριτὰ ἀνάμεσα εἰς τὸν Γεώργη Χορτάτζη ποταὶ Νικολό, λεγόμενος Ζερβός, μὲ τὰ παιδιὰ του τὸ Μανιό, Μιχελή, Φραγγιά καὶ ἄλους του ἐδικούς, ὅλοι κατηκούμενοι εἰς τὸ χωρίο Ἀποήνη ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος, καὶ εἰς τὸ Μιχελὶ Περπυρὶ ποτὲ Κωσταντὶ ἀπὸ τὸ αὐτὸ χωρίο μὲ τὰ παιδιὰ του τὸ Μάρκο καὶ Κωσταντὶ, εἶναι τρεῖς χρόνοι ἰντζίρκα, ὁποῦ καθιμερνὸ μὲ δίχος καμίας λογὶς ἀφορμὴ ὁ πονιρὸς διάβολος τὸς δίδῃ ἀφορμὴ καὶ ὀχθρέβγουντε. Καὶ φιναλμέντε ἐσιγήρησε σκοτομὸς εἰς τὸν ποταὶ Μιχελὶ Περπηρί, ἀνωθὸς τοῦ ἄνωθε Μιχελί, διὰ τὴν ὁπίαν ἀφορμὴ ἐδόθηκε ἡ κερέλα εἰς τὸ ὀφίτσιο τζή ἀβογαρίας κόντρα τοῦ Μανιὸ Ζερβόπουλου, υἱὸς τοῦ ἄνωθε Γεώργη, καὶ τοῦ Μανόλι Σακούλι καὶ ἐγήνηκε σεντέντζια ἀπέντε κόντρατος μὲ μπάντος καὶ πένα μεγαλότατη. Καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μερὰ, ἐφάτηκε καὶ τοῦ ἄνωθε Γιώργη καὶ ἐκερελάρισε τὸν υἱὸν τοῦ ἄνωθε Μιχελί, τὸν Μάρκο, νὰ περὶ δὲν ἐξαμηνάρισε μαρτύρους κατὰ πῶς λέγει. Καὶ κονσιντεράροντας τὴν σημερὰ ἀνάμεσάτος πῶς εἶναι ὅλο ἀρτιφίτσιο τοῦ πονιροῦ διαβόλου, μὰ ἐκεῖνοι δὲν ἔχουνε ἄλλη διαφορά ἐπὶ καὶ οὐδὲ ὁ ἓνας χρεωστή τοῦ ἄλλου οὐδὲ ὁ ἄλλος τοῦ ἄλλου, ἐντελματάρουν νὰ τὸν ἐκατεργήσουν καὶ νὰ βάλουν ἀνάμεσόντες εἰρήνη καὶ ἀγάπη, ὡς καθὼς κρύβοντας πρῶτος τὸ ὄνομα τοῦ ἀφέντι μας τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Δεσποίνης ἡμῶν Θεικοῦ καὶ Δεσποθένου Μαρίας τῆς Μητέρας Αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς οποῖας τὴν χάριν πᾶσα καλὸν ἔργον κινῆται, ἐβάλασι καὶ ἐλιτουργήσασι τὸν Μέγα Ἰωάννη τὸν Πρόδρομον. Καὶ ἐδεκεῖ ἐρεντισματάρουν οἱ ἄνωθε δύο γενιὲς καὶ ὁ Γεώργης Περπηρὴς ὁ ἀδελφὸς τοῦ σκοτομένου. Καὶ ἀπέντε ἐλιτουργιθῆκασι, θέλουνσι καὶ μὲ κάθατος καλὴ ὁρεξὶ κάνουνσι ἀγάπη καὶ τέλειαν συγχώρεσι ἀνάμεσόντος καὶ καταργήζουσιν τὸν πονιρὸν διάβολον καὶ θέλουνσι καὶ ἀποδὰ καὶ ὁμπρὸς νὰ μὴν ἔχουνσι πλέα καμίας λογὶς διαφορά, μὰ νὰ εἶναι ἀγαπημένοι ὡςὰ θέλει ὁ Θεὸς καὶ ποταὶ νὰ μὴν ἔρθουνσι πλέα εἰς σὲ καμίας λογὶς μακαμέντο. Ἀντζὶ θέλουνσι καὶ ρομεβέρουνται ἀπὸ πᾶσα λογὶς κερέλλα ὁποῦ νὰ ἐδώκασι ἓνας ὑπὲρ τοῦ ἄλλουτος, παρακαλῶντας τὴν ὑψηλοτάτη μας ἀφεντία νὰ μὴ προτζεντέρει κόντρατος. Καὶ ἔτζη, ἔστοντας καὶ νὰ εἶναι ὅλλαις οἱ ἄνωθε μερίδες πρεζέντες, λαουντάρου καὶ ἀπρομπάρου ὅλα τὰ ἄνωθε ...».

198

1614-1830. Ἰδιωτικὰ δικαιοπρακτικὰ ἐγγράφα. Νάξος.

Ν. Κ ε φ α λ λ η ν ι ᾶ δ η ς, *Οἱ ἐκκλησίαι τῆς Νάξου καὶ οἱ θρύλοι των*, τ. Α', εφ. *Κυκλαδικὸν Φῶς* (ανάτυπο), Ἀθήνα 1971, σ. 63-64, 96, 105-106, σ. 130-131 αρ. 1, σ. 132-133 αρ. 3-5, σ. 134-135, 137-138, 140, 143-144, 177-178, σ. 196-199 αρ. 1-3.